

Winnaars FSW Dissertatieprijs 2016

Organisatiewetenschappen: Jeroen Wolbers - *Drawing the line: Cross-boundary coordination processes in*

emergency management. When disaster strikes we rely on emergency responders to provide professional help. They are able to provide quick relief, because they can rely on strict command and control structures and well-defined procedures. Jeroen explored how emergency managers coordinate their actions on-scene. The results indicate that their command and control doctrine is based on an integration logic, in which organizational designs are created, plans and protocols are administrated, and centralized command structures are instated before disaster strikes. However, a

different coordination logic arises during the response operation itself. Jeroen's account illustrates that coordination on the disaster scene is actually based upon a fragmentation logic. While fragmentation often has a negative connotation, this dissertation indicates that it is important not to dismiss it only as failure. Crisis managers utilize fragmentation to keep sufficient speed in managing unexpected situations and unknown threats.

[Read the entire dissertation.](#)

Social and Cultural Anthropology: Maaïke Matelski - *Constructing civil society in Myanmar: struggles for local*

change and global recognition. Myanmar was vijftig jaar onder repressief militair

bewind. Maaïke toont aan dat er desondanks sprake was van een actief maatschappelijk middenveld en beschrijft hoe deze 'civil society'-sector zich ontwikkelde tijdens de politieke transitieperiode van 2010-2015. Internationaal werd vaak aangenomen dat maatschappelijke organisaties in Myanmar nauwelijks konden opereren. Dit beeld ontstond niet alleen door de beperkte toegang tot het land, maar ook door een westers georiënteerde opvatting over de rol van het maatschappelijk middenveld als criticaster van de autoriteiten. Een aantal politiek bewuste activisten in

het buitenland dat zich openlijk uitsprak voor het beëindigen van de militaire dictatuur ontving daarentegen veel westerse politieke en financiële steun. Maaïke laat zien hoe deze bewegingen zich tot elkaar verhouden en hoe, door de politieke liberalisering sinds de verkiezingen van 2010, actoren met een meer gematigde agenda aan invloed hebben gewonnen. Ook toont ze dat de westerse steun die maatschappelijke organisaties in Myanmar ontvingen noodzakelijk was voor hun voortbestaan, maar ook bijdroeg aan afhankelijkheid, onderlinge concurrentie en een grotere afstand tot de rest van de bevolking.